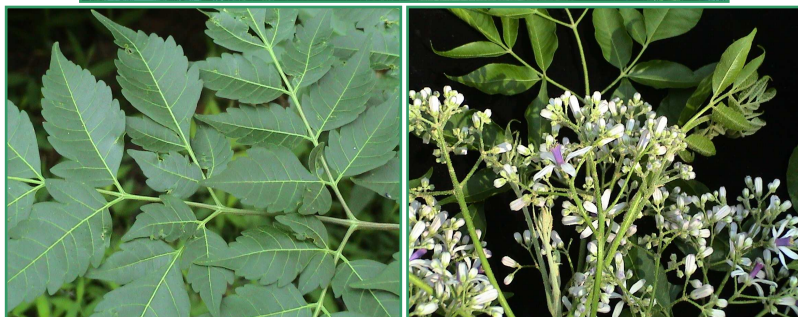

เลี่ยน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Melia azedarach* L.

ชื่อสามัญ Bastard cedar, Bead tree, Persian lilac, White cedar

ชื่อพื้นเมือง แก่นแห้ง (นครราชสีมา); เกรียน (ภาคเหนือ); เคียน, เลี่ยน (ภาคกลาง); เลี่ยนใบใหญ่ (ภาคกลาง); เอียน (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ MELIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เลี่ยนเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 20 เมตร เปลือกต้นอ่อนเรียบสีเขียว เป็นจุดต่างๆ เมื่อโตเปลือกสีน้ำตาลเข้มแตกเป็นทางยาว

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้นปลายคี่ ก้านใบเวียนสลับตามปลายกิ่ง ใบย่อยชั้นที่หนึ่ง 5 – 7 คู่ และใบย่อยชั้นที่สอง 3 – 4 คู่ ขอบใบจักเป็นฟันเลื่อยห่างปลายเรียวแหลม

ดอก ดอกเป็นดอกช่อแบบช่อแยกแขนง มีกลิ่นหอม ตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวอมชมพู มีกลีบ 5 – 6 กลีบ ออกดอกเดือนมกราคม – เมษายน

ผล ผลรูปทรงรี ผลอ่อนสีเขียว แก่เปลี่ยนเป็นสีเหลือง ออกผลเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรังและป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย ความชื้นปานกลาง

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ดอกอ่อน ยอดอ่อน ลวกรับประทานเป็นผักกับน้ำพริก หรือเผาไฟเพื่อลดรสขมเป็นผักแกล้มกับอาหารจำพวกลาบ

รส ขมเล็กน้อย

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ดและปักชำราก